

Wybory rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego

Wybory odbywają się w sposób pośredni w systemie kurialnym. W każdej kurii wyborców (pracownicy samodzielni, pomocniczy, administracja, doktoranci, studenci) wybierani są elektorzy w liczbie określonej przez Statut UJ. Wyboru rektora uczelni dokonuje kolegium elektorów bezwzględną większością głosów. Elekcja Jego Magnificencji Rektora UJ nadal przypomina wybory doży weneckiego, choć system wyborów jest mniej wyrafinowany niż za czasów Petrycego. O podobieństwie świadczą nie tylko gronostaje, które nakłada elekt po wyborze. Na Uniwersytecie Jagiellońskim, podobnie jak dawniej w Wenecji (Rozdział 1), elektorzy wybierani są przed ustaleniem listy kandydatów. Inaczej wyglądają na przykład wybory prezydenckie w Stanach Zjednoczonych (Rozdział 3), gdzie w momencie głosowania wyborcy znają zarówno nazwiska pretendentów, jak i preferencje elektorów.

Doża Wenecji, XVII w.

J. M. Rektor UJ, XIX/XX w.

Zgłaszanie kandydatów – jak jest obecnie (system „wenecki”)

Po wyborze elektorów we wszystkich kuriach organizowane jest posiedzenie kolegium elektorów. Elektorzy zgłaszają kandydatów na rektora w tajnym **głosowaniu indykacyjnym**, w którym mogą wskazać co najwyżej dwie osoby. Kandydatami na urząd rektora zostają ci spośród zgłoszonych, którzy uzyskali co najmniej 10% głosów.

Zgłaszanie kandydatów – jak mogłoby wyglądać (system „amerykański”)

Procedura wyborcza rozpoczyna się od wstępnego wyłaniania kandydatów przed wyborem elektorów. Przywilej zgłaszania kandydatów na rektora otrzymują: a) rady wydziałów (kandydatem zostaje osoba, która otrzymała co najmniej 10% oddanych głosów w głosowaniu indykacyjnym); b) co najmniej 50-osobowe grupy wyborców, obejmujące minimum dziesięciu samodzielnych pracowników z trzech różnych wydziałów.